

Nhạc Cảnh GIÁNG SINH - Hài Nhi & Mục Đồng

Lời mở đầu - Nhạc cảnh có thể trình diễn trong dịp Lễ Giáng Sinh với các chi tiết gợi ý như sau :

-Các vai diễn : Mẹ Maria, Thánh Giuse, Thiên Thần và các Mục Đồng.

-Lời Diễn nguyện gồm đoạn trích Phúc Âm và đoạn văn trích dịch về mạc khải Chúa Giáng Sinh và Mục Đồng đến thờ lạy.

-Lời Diễn ngâm 2 bài thơ ‘Mẹ ru Chúa Hài Nhi’ và ‘Hài Nhi & Mục Đồng’

-Phần nhạc đệm với những bài ca Giáng Sinh chọn lựa thích hợp với từng phần trình

diễn như : Cao cung lên- Đêm thánh vô cùng- Hang Belem- Tiếng hát Thiên Thần- Đêm đông....

-Xin lưu ý đừng mở tiếng nhạc lớn át cả tiếng Diễn ngâm và Diễn nguyện sẽ khó giao cảm.

**Diễn nguyện :*

“...Trong vùng ấy, có các mục đồng ở ngoài trời và đêm khuya thức canh để giữ đàn vật. Thiên Thần Chúa bỗng hiện đến với họ và vinh quang Chúa rạng ngời bao quanh họ, làm họ kinh khiếp hãi hùng.

Nhưng Thiên Thần nói với họ : Đừng sợ ! Nay ta đem Tin mừng cho các người về một niềm vui to lớn, tức là niềm vui cho toàn dân, là hôm nay, vị Cứu Chúa tức là Đức Ki-tô, đã sinh ra cho các người trong thành Đa-vít. Và đây là dấu cho các người : các người sẽ thấy một hài nhi vắn tã, đặt nằm trong máng cỏ.

Rồi bỗng đâu đây hợp đoàn với Thiên Thần, có đoàn cơ binh trên trời ngợi khen Thiên Chúa rằng :

**‘ Vinh danh Thiên Chúa trên trời,
Bình an dưới thế cho người thiện tâm.’**

Khi Thiên Thần Vinh danh từ giã họ mà về trời, mục đồng bảo nhau : Chúng ta hãy đi Belem xem điều gì xảy ra và Chúa đã tỏ cho ta biết...” (Lc.2 : 8- 15)

...Một tiếng ‘ Ôi ! ‘ kính trọng vang lên từ đám mục đồng quì gối sấp mặt xuống đất. Họ có vẻ như người càng lớn tuổi càng xúc động bởi việc hiển hiện. Người trẻ nhất quì và nhìn Thiên Thần càng lúc càng tiến lại gần, rồi dừng lại, lơ lửng trên không. Người giang rộng đôi cánh lớn, trắng toát như ngọc trai trong ánh sáng trắng bao phủ toàn thân.

-Đừng sợ ! Ta không mang sự dữ cho các con đâu ! Ta đem cho các con một tin vui vĩ đại cho Israel và cho tất cả các dân tộc trên trái đất.

Tiếng nói Thiên Thần là cung đàn cầm du dương cùng với tiếng họa mi hòa đệm.

-Hôm nay, Đấng Cứu Tinh đã sinh ra trong thành Đa-vít !

Với những lời này, Thiên Thần giang đôi cánh rộng hơn và vẫy như nhảy mừng. Một làn mưa các tia vàng lấp lánh như bụi đá quý tỏa ra từ đôi cánh. Một chiếc cầu vòng vẽ một vòng cung chiến thắng.

-Đng Cứu Tinh là Đức Kitô !

Thiên Thần xếp lại đôi cánh rực rỡ phủ toàn thân, như chiếc áo choàng kim cương trên chiếc áo trắng ngọc trai. Người cúi xuống như thờ lạy, tay ôm ngực. Mọi người chỉ còn thấy hình bóng kéo dài, sáng láng, bất động trong khoảng thời gian đọc kinh vinh danh. Nhưng rồi, người lại nhúc nhích mở đôi cánh và ngửa mặt trong ánh sáng rạng ngời với nụ cười Thiên Quốc và nói :

-Các con sẽ nhận ra Ngài bằng dấu này : Trong một chuồng súc vật nghèo hèn ở phía sau Belem. Các con sẽ thấy một trẻ sơ sinh bọc trong tã, nằm trong máng súc vật. Vì không có một mái nhà cho Đấng Mêsia trong thành Đavít.

Khi nói lời này, Thiên Thần trở nên nghiêm trang u buồn.

Nhưng từ trời cao có một đám đông xuống. Ôi đông chừng nào ! Một đám đông Thiên Thần giống như Thiên Thần loan tin. Một đoàn Thiên Thần bay xuống trong hân hoan, làm lu mờ mặt trăng bằng ánh sáng Thiên đàng. Các đấng hợp đoàn, vẫy cánh lan tỏa hương thơm cùng những khúc nhạc du dương,

Nếu hội họa là cố gắng của vật chất để trở nên ánh sáng, thì ở đây, sự du dương là cố gắng của âm nhạc để diễn tả cho con người là vẻ đẹp của Thiên Chúa. Vì nghe sự du dương này là biết đến Thiên đàng, nơi tất cả đều hòa hợp trọn vẹn trong tình yêu Thiên Chúa ban mình ra, lan tỏa, làm hạnh phúc cho các Thánh, rồi các Thánh lại trở về với Thiên Chúa để thốt lên : ‘ *Chúng con yêu Chúa !* ‘

Kinh Vinh danh của các Thiên Thần tỏa ra thành những làn sóng ánh sáng, càng lúc càng lan rộng trên miền quê yên tĩnh. Chim hòa ca chào đón ánh sáng đến sớm và chiên cừu kêu be be mừng đón mặt trời mọc trước giờ. Nhưng chúng tôi cùng với những con bò, con lừa, chào đón Đấng Tạo Hóa chúng ta, đã đến ở giữa chúng ta để yêu thương chúng ta.

Tiếng hát và ánh sáng giảm bớt dần khi các Thiên Thần bay về trời. Các mục đồng hoan hỉ bảo nhau :

-Anh có nghe gì không ?

-Chúng ta đi coi không ?

-Còn các con vật ?

-Ôi chúng chẳng sao đâu !

-Chúng ta hãy đi vâng theo lời Thiên Chúa gọi.

-Nhưng đi đâu ?

-Thiên Thần đã chẳng nói rằng hôm nay Người sinh ra và không tìm được nơi trọ ở Belem sao ?

Một mục đồng lên tiếng :

-Đi, tôi biết ! Tôi đã gặp người đàn bà, bởi tôi nghĩ chắc. bà đã không tìm được chỗ trọ tôi đã đưa sữa cho người đàn ông để cho bà uống. Bà còn rất trẻ và rất đẹp. Chắc hẳn bà tốt như Thiên Thần đã cho chúng ta biết.

-Đi ! Đi ! Chúng ta hãy lấy sữa, phó-mát, một con cừu và mảnh da thuộc. Chắc là họ rất nghèo.

Ai biết được đáng mà tôi không dám gọi tên đã bị lạnh chùng nào. Tôi nghĩ bà mẹ rất tội nghiệp.

Họ vào nhà kho rồi một lúc sau trở ra. Kể thì mang các bình đựng sữa, người thì với những cục phó mát

tròn bọc trong các lưới bằng cỏ lác. Người mang theo cái rổ với con cừu kêu be be.

-Tôi mang theo con cừu mới đẻ 1 tháng nay, sữa của nó rất tốt. Nó sẽ có ích cho ông bà nếu họ thiếu sữa. Tôi thấy bà gầy yếu và rất xanh xao.

Dưới vầng trăng tỏa sáng, họ dắt nhau đi. Họ đi dưới ánh trăng và ánh đuốc, sau khi đóng cửa nhà kho và cổng rào. Họ đi theo lối mòn đồng quê, băng qua các hàng đậu bằng cây gai trơ trụi về mùa đông.

Họ đi vòng về Belem và tới chuồng bò. Như vậy họ đi qua các hang tốt hơn và tìm thấy ngay chỗ trú ẩn. Họ đã đến cửa hang.

-Vào đi !

-Tôi không dám !

-Anh vào trước đi !

-Không !

-Thì phải coi xem sao chứ!

-Lêvi ! Mày đã nhìn thấy Thiên Thần trước tiên ! Điều đó có nghĩa là mày tốt hơn chúng ta.

Thực sự lúc đầu họ đã cho cậu là điên. Nhưng bây giờ cậu có ích cho họ, vì cậu dám làm điều mà họ không dám làm.

Cậu ngập ngừng nhưng rồi quyết định, nó tới gần cửa hang, hơi vén màn che và dừng lại xuất thần.

-Mày thấy gì ? Những người khác lo lắng hỏi nhỏ.

-Tôi thấy 1 người đàn bà rất trẻ rất đẹp và 1 người đàn ông cúi trên máng cỏ. Tôi nghe 1 trẻ sơ sinh khóc. Người đàn bà nói với bé thơ với giọng ngọt ngào êm dịu tuyệt vời.

-Bà nói gì ?

- Bà nói : Giêsu bé tí của má ! Giêsu tình yêu của má !

Đừng khóc, con nhỏ của má ! Ôi nếu má có thể nói với con, hãy bú sữa đi, bé tí của má. Tình yêu của má, con lạnh quá à ? Rơm cỏ chích con đau đớn chừng nào cho má của con. Phải nghe con khóc như vậy, mà không thể làm dễ chịu cho con. Ngủ đi linh hồn nhỏ của má ! Trái tim má vỡ ra nghe tiếng khóc và nhìn thấy nước mắt con.

Rồi bà hôn bé ủ chân bé bằng bàn tay bà. Bà cúi xuống để hai tay trên máng cỏ.

-Gọi đi ! Hãy cho họ biết là mày đang ở đây.

-Tôi không !

-Đúng hơn là anh đã dẫn chúng tôi đến đây vì đã gặp họ trước.

Người mục đồng mở miệng gọi, nhưng chỉ giới hạn trong tiếng xít xoa.

Giuse quay lại và đi ra cửa hỏi :

-Quý vị là ai ?

-Các mục đồng ! Chúng tôi đem lương thực cho các ngài cùng len ấm. Chúng tôi đến thờ lạy Đấng

Cứu Tinh.

-Vào đi !

Họ bước vào trong chuồng, soi sáng bằng ngọn đuốc đang cầm. Những người lớn tuổi đẩy những đứa trẻ đi trước.

Maria quay lại mỉm cười nói :

-Xin vào ! Xin vào !

Cô mời họ với đôi tay và nụ cười hiền dịu. Cô cầm tay đứa con trai đã thấy Thiên Thần đầu tiên và kéo lại bên máng cỏ. Đứa trẻ, hớn hờ vui mừng.

Còn Giuse mời những người khác tiến vào với những lễ vật. Rồi với những lời đơn sơ cảm động, họ đặt lễ vật dưới chân Maria. Họ nhìn bé tí khóc êm êm mỉm cười, sung sướng xúc động.

Một người mạnh bạo hơn nói :

-Cầm lấy đi mẹ ! Nó mềm sạch sẽ. Con sữa soạn cho đứa bé sắp sinh trong nhà con, nhưng con biểu mẹ.

Hãy đặt con mẹ vào tấm len này, nó mềm và ấm. Ông dưng lên tấm da cừu lông trắng tinh.

Maria cầm tấm da lên và quấn cho bé. Cô cho các mục đồng chiêm ngắm Người. Họ quì gối xuống trên cỏ rơm và xuất thần nhìn Hải Nhi.

Họ cảm thấy mạnh bạo hơn và một người đề nghị :

-Phải cho bé một ngụm sữa. Hay tốt hơn là nước pha mật ong, vì người ta thường cho trẻ sơ sinh uống như vậy.

-Thưa bà sữa đây ! Xin bà nhận.

-Nhưng nó lạnh, phải cần sữa nóng. Eli đâu ? Ông ta có con cừu, nhưng ông không ở đó và dừng lại bên ngoài, nhìn qua kẽ hở rồi biến mất trong bóng đêm.

- Ai dẫn quý vị đến đây ?

- Một Thiên Thần bảo chúng con tới và Êli dẫn đường cho chúng con. Nhưng bây giờ ông ta đâu rồi ?

Tiếng kêu be be của con cừu đã tiết lộ ông.

-Vào đi ! Người ta đang hỏi anh đó !

Ông ta vào cùng với con cừu, rụt rè vì bị lưu ý nhất.

-À anh ! Giuse nói khi nhận ra ông.

-Anh rất tốt ! Maria cũng mỉm cười nói với ông.

Họ vắt sữa con cừu. Maria nhúng một chút vào chiếc khăn sạch và rơ môi cho em bé. Chú mút lấy chút kem ngon. Tất cả đều mỉm cười và tươi cười hơn, khi thấy bé ngủ ngay trong sự ấm áp của vải len.

-Nhưng ông bà không thể ở đây được ! Trời lạnh và ẩm thấp. Lại nữa, toàn mùi súc vật, như vậy không được đối với Vị Cứu Tinh.

- Tôi biết ! Nhưng không có chỗ cho chúng tôi trong thành Belem- Maria nói với tiếng thờ dài.

- Ôi bà can đảm lên ! Chúng tôi sẽ kiếm hộ cho bà một căn nhà.

Êli thêm vào :

-Tôi sẽ nói với bà chủ, bà ta rất tốt. Bà ta sẽ đón nhận ông bà. Bà sẽ nhường một phòng cho quý vị.

Khi trời vừa sáng, tôi sẽ đến nói với bà. Nhà bà tuy đã đầy hết, nhưng bà sẽ để cho quý vị một chỗ.

-Ít nhất là cho em bé ! Tôi và Giuse có phải tiếp tục nằm dưới đất cũng không sao. Nhưng cần cho bé.

-Bà ơi, đừng lo ! Tôi sẽ nghĩ tới điều đó. Tôi sẽ kể cho nhiều người điều chúng tôi đã được thấy. Quý vị sẽ không thiếu thốn gì đâu. Lúc này xin hãy nhận lấy sự nghèo nàn của chúng tôi biểu ông bà. Chúng tôi chỉ là những mục đồng.

Giuse trả lời :

-Chúng tôi cũng là những người nghèo và chúng tôi không thể đền bù cho anh em được.

-Ôi ! Chúng tôi không muốn. Dù là ông bà có thể, chúng tôi cũng không muốn. Chúa đã thưởng cho chúng tôi rồi. Người đã hứa bình an cho chúng tôi qua lời các Thiên Thần. Riêng chúng tôi đã được ban rồi, vì Thiên Thần cho biết Hài Nhi này là chính Đấng Cứu Tinh, là Đức Kitô.

Chúng tôi nghèo nàn và ngu dốt, nhưng chúng tôi biết các tiên tri đã nói Đấng Cứu Tinh là Vua Bình An.

Thiên Thần còn bảo chúng tôi đến thờ lạy Người. Như vậy là Người đã ban bình an trước tiên cho chúng tôi rồi.

Còn Bà đã được chúc phúc vì đã sinh ra Người. Xin hãy truyền lệnh cho chúng tôi như một Bà Hoàng, vì chúng tôi rất vui khi được phục vụ Bà. Chúng tôi có thể làm gì cho Bà đây ?

-Hãy yêu con tôi ! Và hãy giữ trong lòng các anh những tư tưởng lúc này.

-Nhưng còn Bà, Bà không muốn điều gì sao ? Bà không có bà con nào để báo tin Bà đã sinh con sao ?

-Có, tôi có ! Nhưng họ không ở gần đây. Họ ở Hebron cơ.

Êli vội đáp lời :

-Tôi sẽ đi ! Họ là ai ?

-Zacaria vị thầy cả, và Elisabeth chị họ tôi.

-Ô ! Zacaria, tôi biết ông. Vào mùa hè tôi đã ở trên các ngọn núi đó, nơi có những đồng cỏ tốt. Tôi đã là bạn với người mục đồng của ông. Khi tôi biết Bà đã thu xếp tạm ổn, tôi sẽ đi.

-Cám ơn Êli !

-Không có gì, đó là vinh dự lớn cho tôi, một mục đồng hèn mọn mà được tới nói với vị thầy cả là Đấng

Cứu Thế đã sinh ra.

-Không, anh sẽ nói với ông ta : Maria Nazareth em họ ông bảo là Giêsu đã sinh ra và mời ông tới Belem.

-Tôi sẽ nói như vậy !

-Nguyện xin Chúa thưởng công cho anh. Tôi sẽ nhớ đến anh, cùng tất cả các anh.

-Bà sẽ nói với con Bà về chúng tôi ?

-Phải.

-Tôi là Êli.

-Tôi, Lêvi.

-Tôi, Samuel.

-Tôi, Jonas.

-Tôi, Issaac.

-Tôi, Tobi.

-Tôi, Jonatha.

-Tôi, Daniel.

-Tôi, Simeon.

-Và Tôi là Gioan.

-Còn tôi là Giuse và em tôi là Benjamin. Chúng tôi là anh em sinh đôi.

-Tôi sẽ nhớ tên các anh.

-Bây giờ chúng tôi phải đi...Nhưng chúng sẽ trở lại mang cho Bà những thứ cần thiết hơn.

Một mục đồn g tỏ ra ái ngại :

-Làm sao chúng ta có thể trở về và để lại chú bé này ở đây !

-Vinh danh Chúa đã chỉ Người cho chúng ta.

Lêvi nói với nụ cười Thiên thần :

-Xin cho chúng tôi hôn áo Người.

Maria ngồi trên cỏ nâng nhẹ Giêsu lên, giơ ra cho họ hôn đôi chân nhỏ bé bọc trong vải.

Họ đi giặt lười ra và để lại quả tim bên máng cỏ...

(Trích tác phẩm thị kiến của Maria Valtorta ‘ **Tin mừng đã mặc khải cho tôi** ‘

Các Mục Đồng vừa ra khỏi hang đá, họ nghe Bà Mẹ Trẻ cất tiếng ru Bé Hải Nhi vọng ra êm ái nhỏ dần :

*Diễn ngâm

“Con ơi ! Hãy ngủ cho say,
Để mẹ khâu nốt áo này cho con.
Thân con buốt lạnh hao mòn,
Lòng mẹ đau xót chẳng còn ngại chi,
Mai sau đến lúc chia ly,
Không còn sẵn sóc được gì nữa đâu,
Nhọc nhằn thương nhớ u sầu,
Cô đơn mòn mỏi đêm thâu một mình.
Ôi ! Con bỏ chốn thiên đình,
Xuống trần gánh cả tội tình thế nhân,
Lòng người phụ bạc bao lần,
Con ! Lòng thương xót ban ân cho đời,
Hồng ân tuôn đổ từ trời,
Hạ sinh trần thế làm người trần gian.
Thôi con hãy ngủ cho ngoan,
Để mai khôn lớn lo toan cứu người,
Ngoài kia tuyết lạnh đang rơi,
Máng cỏ súc vật là nơi con nằm,
Ru con mẹ vẫn âm thầm,
Nhanh tay khâu áo ấm thân ngọc ngà.”

**Chúa xuống từ trời cao,
Chói sáng một vì sao,
Không trung đầy huyền diệu,
Vang khúc nhạc đón chào.*

*Hạnh phúc ôi Be-lem !
Một làng nhỏ nghèo hèn,
Hong ân đang lan tỏa,
Tràn ngập trong màn đêm.*

*Chúa Hài Nhi ra đời,
Chiên bò nằm thờ hời,
Sưởi thân Người lạnh lẽo,
Ngoài trời tuyết đang rơi.*

*Bọn mục đồng quanh miên,
Nằm say giấc ngủ yên,
Bỗng giật mình tỉnh dậy,
Nghe tiếng hát vang rền.*

*Một Sứ thần uy nghi,
Trong ánh sáng diệu kỳ,
Đôi cánh vàng lấp lánh,
Thúc giục dậy mau đi.*

*'Hãy tìm đến Be-lem !
Nơi máng cỏ mà xem,
Một Hài Nhi giáng thế,
Trong khung cảnh khó nghèo.'*

*Bọn mục đồng bảo nhau :
'Ta cùng đến cho mau,
Mừng Vương Nhi cứu độ,
Nhân loại đợi từ lâu.'*

*Mục đồng theo ánh sao,
Dừng lại từ trên cao,
Chiếu xuống nơi hang đá,
Họ vội vã bước vào.*

*Nhìn thấy một Trẻ Thơ,
Nằm trong máng bò lừa,
Không một manh áo ấm,
Họ bái lạy tôn thờ .*

*Mục đồng được mời gọi,
Ôi hạnh phúc ngọt ngào !*

ĐINH VĂN TIẾN HÙNG